

burde disse Arbejders Resultater ikke have været bragt frem for Offentligheden. Jeg kan ikke se det rigtige deri. Imidlertid ere disse Oplysninger nu en Gang fremkomne, og der er altsaa givet en ret klar Belysning af hele Stillingen.

Naar der fra den høje Regerings Side er fremsat et Forslag til Takstlov, saa er det jo — som det ogsaa er udtalt af det ærede Medlem, der nu havde Ordet — saaledes, at den nuværende Takstlov udløber den 1ste April 1901, og den højtærede Minister udtalte jo, at han forment, at naar den Tid kom, burde der være en Lov, som træder i Stedet for denne, af hvilken Grund han har forelagt nærværende Lovforslag, ligesom man maaske ogsaa bør tage i Betragtning, at det vilde være at tage et Ansvar paa sig, ved ikke saa snart som muligt at faa de finansielle Forhold ved Statsbanerne til at stille sig noget mere heldigt end i de senere Aar. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at der er fremkommet et saadant Lovforslag, og jeg anerkender i Realiteten, at den højtærede Minister har foretrukket at gaa den Vej i Stedet for at staa paa bar Bund, naar han overhovedet ikke vil forlænge Loven eller overlade hele Sagen til Administrationen. Det er af saa stor Vigtighed baade for Befolkningen og for Statsbanerne, at man fremdeles maa blive paa den Grund, der blev lagt ved Loven af 1896, hvorved Takstansættelsen blev lovbunden. Jeg tror at turde udtale, — og det er aldeles givet for Kommissionens Vedkommende — at dens Flertal — og efter de Udtalelser, der faldt i Folketinget under Finanslovens første Behandling har jeg ogsaa Grund til at antage, at det ogsaa gælder Tingenes Flertal — anerkender, at Statsbanernes finansielle Status efter det Resultat, som Loven af 1896 har givet, er altfor tarveligt. De give saa godt som ingen Forrentning, skønt Trafikken er steget betydeligt, Persontrafikken 36 pCt. og Godstrafikken 48 pCt., altsaa gennemsnitlig 12 pCt. om Aaret; men samtidig med, at Trafikken er bleven forøget, ere Resultaterne blevne slettere. Man er saaledes gaaet ned fra en Indtægt pr. Banekilometer af 2,986 Kr. efter Regnskabet fra 1896—97 til 2,527 Kr. i det næste Aar, derefter til 1,677 Kr. og endelig i det sidste Aar 1,446 Kr. pr. Banekilometer. Dette er en Følge af, at Indtægten ikke er steget i Forhold til den forøgede Frekvens, hvorimod Udgiften er gaaet stærkt fremad. Indtægten er kun steget indtil 12 pCt., nemlig med henholdsvis 3½, 9 og 12 pCt., medens Udgiften i

de samme Aar er steget først 10, saa 26, og endelig 37 pCt. Det stiller sig altsaa saaledes, at efter Driftsregnskabet er Overskuddet 15½ pCt. mindre for det første Driftsaar, efter 1896—97, 43 pCt. mindre det næste Aar og 51 pCt. for sidste Driftsaar. Det er jo Resultater, som nok kunne vække til Eftertanke. Nu er det jo saaledes, som det ærede 10de kongevalgte Medlem berørte, at det ikke alene er Taksterne, der ere Skyld i dette Resultat, men at ogsaa andre Omstændigheder have spillet en Rolle i den Henseende, navnlig Stigningen paa Raamaterialier, særlig Kul og Jern, og ligeledes Forhøjelsen af Arbejdslønnen. Dertil kommer, at naar der, som jeg haaber, vil blive vedtaget en Lov til Forbedring af de faste Lønninger, saa vil jo Udgifterne stige yderligere, og man maa derfor se sig om, hvorvidt man ikke ad anden Vej kan tilvejebringe bedre Balance. Man har da ingen anden Vej end at søge at skaffe passende Vederlag for, hvad der præsteres. Det maa da findes ret naturligt, at naar Omkostningerne for Statsbanernes Præstationer stige, saa er der ogsaa Anledning til at forlange mere for disse Præstationer, men her gælder det selvfølgelig om at træffe det rette, man maa tage forskellige Hensyn, navnlig Hensyn til, hvorvidt en Forhøjelse af Taksten vil virke uheldig paa Frekvensen til Skade for hele Samfundet og dets Udvikling, og dels skal man tage Hensyn til den Konkurrence, som Jernbanerne paa et Øland maa være underkastede. Paa den anden Side maa man selvfølgelig tage det i Betragtning, hvad Omkostningerne ere ved Jernbanens Drift, og hvad man mener, der selv som lav Rente dog skulde gives som Udbytte af disse Baner. Den højtærede Minister synes jo — nu kan man altsaa tale om det, da det er udtalt af det ærede kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) — at have truffet Midten af, hvad man i Kommissionen havde tænkt sig. Om det just er det rette, kan jo være nogen Tvivl underkastet, det vil jo kunne blive nærmere undersøgt i et Udvalg, men een Ting, som har Betydning for mig, er, at disse Forhøjelser ikke bør ramme Nærtrafikken for stærkt.

Om Enkelthederne i Lovforslaget vil jeg ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede kongevalgte Medlem har jo alt berørt de fleste; det maa det maaske desuagtet være tillagt mig at røre ved enkelte af dem. Med Hensyn til Rejsegodset, som den højtærede Minister mener bør blive staaende ved 20 Kilo, er jeg enig med det